

Sygn. akt III Kow.1106/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 19.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Dariusza Iwanowicza oraz Przedstawiciela administracji Zakładu Karnego w C. – J. A.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **obrońcy** o udzielenie skazanemu M. W. s. A. zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 i 3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić skazanemu M. W. s. A. i U., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 10.11.2008r., sygn. akt IIK 109/08 za czyn z art.226§1kk w zb. z art.190§1kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art.64§1kk;

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wystąpiła z wnioskiem o udzielenie M. W. zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego wskazując, że skazany krytycznie ocenia swoje dotychczasowe naganne zachowanie, a także podnosząc, skazany na wolności prowadził ustabilizowany tryb życia.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk i jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazany od 17.03.2015r. odbywa karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 10.11.2008r., sygn. akt IIK 109/08 za czyn z art.226§1kk w zb. z art.190§1kk w zw. z art.11§2kk w zw. z art.64§1kk. To oznacza, że nie jest sprawcą, który porządek prawny naruszył w sposób przypadkowy.

Z informacji Krajowego Rejestru Karnego z dnia 11.06.2015r. załączonej do akt przedmiotowej sprawy wynika, że skazany uprzednio był już karany głównie za przestępstwa skierowane przeciwko mieniu, wyrokami Sądu Rejonowego w S.z w sprawach: VK 1633/98, VK 588/00, IIIK 334/00. Te ustalenia bezspornie potwierdzają, iż skazany nie jest sprawcą przypadkowym, wręcz przeciwnie osobą przejawiającą utrwalone skłonności do popełnienia czynów karalnych tego rodzaju. Wskazać trzeba, że w sprawie VK 1633/98 Sąd orzekający wymierzył skazanemu karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, której wykonanie następnie zarządził postanowieniem Sądu z dnia 3.12.2003r. Podobnie w sprawie VK 483/00 Sądu Rejonowego w S.skazany nie wykonywał orzeczonej wobec niego kary ograniczenia wolności i zachodziła konieczność jej zamiany na zastępczą karę pozbawienia wolności. Jest

więc bezspornym, że skazany jest sprawcą niestosującym się do nałożonych przez Sąd obowiązków. Taka postawa, nie daje gwarancji poprawnego zachowania skazanego w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego i przestrzegania ustalonego przez Sąd harmonogramu.

Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawia dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego. Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w C. z dnia 9.07.2015r. wynika, że skazany nie był karany, ani nagradzany regulaminowo. Wprawdzie przebywa w jednostce penitencjarnej typu półotwartego, tym niemniej karę odbywa w systemie zwykłym. Oznacza to, że nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji. Uznać należy, że bierna postawa skazanego nie uzasadnia przyjęcia założenia, że w jego osobowości doszło do trwałej pozytywnej zmiany uzasadniającej przyjęcie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego. Ponadto, skazany deklaruje przynależność do podkultury przestępczej tzw. grypsujących, co dowodzi utrzymywaniu przez niego silnych więzi emocjonalnych z osobami ze środowiska przestępczego także w czasie odbywania kary. Taką postawą, skazany narusza zakaz wynikający z treści art.116a pkt 1 kkw, iż osadzonemu nie wolno uczestniczyć bez zgody lub wiedzy przełożonego w tego typu strukturze nieformalnej. Sąd penitencjarny w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Gdańsku zaprezentowane m.in. w postanowieniu z dnia 22.07.2007r. sygn. akt II AKzw 983/07 oraz z dnia 22.08.2007r. sygn. akt II AKzw 1080/07, iż przynależność do podkultury więziennej już z samego założenia sprzeciwia się regulaminowi odbywania kary pozbawienia wolności a tym samym nie pozwala uznać zachowania skazanego za pozytywne i prognozuje dalszy jego negatywny stosunek do obowiązującego porządku prawnego.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego, jego ustaloną karalność, nieskuteczność stosowanych w przeszłości środków probacyjnych oraz brak aktywności w procesie resocjalizacji należy stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji.

Zważywszy na powyższe, wniosek obrońcy o udzielenie M. W. zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego należy uznać za niezasadny.

Dlatego też, postanowiono jak wyżej.